

A 65 ÉVES RADIOLÓGUSPROFESSZOR FÁJLALJA, HOGY MÁR NEM VEZETHETI TOVÁBB TANSZÉKÉT

Életműdíjat kapott Palkó András

Bár a tanszékvezetéstől el kellett búcsúznia, de életműdíjat is kapott 65. születésnapjára Palkó András. A radiológusprofesszor a nemzeti ünnep alkalmából vehette át az elismerést. Mint mondta, egyelőre nem tudja nyugdíjasként elképzelni az életét, így továbbra is dolgozik a klinikán.

SZEGED
TIMÁR KRISZTA

Néhány nappal 65. születésnapja után, a március 15-i kitüntettek sorában vehette át az egészségügyi életműdíjként is emlegetett Batthyány-Strattmann László-díjat Palkó András, a Szegedi Tudományegyetem Radiológiai Klinikájának professzora. A szakembert már számos nemzetközi díjjal tüntették ki: többek között az ír, amerikai és francia radiológustársaságnak is tiszteletbeli tagja, és megkapta már az Európai Radiológus Társaság aranyérmét is. A hazai elismerések azonban eddig elkerülték.

– Az én szakmám a kiszolgálásról szól – fogalmazott a professzor. – A radiológusok teszik lehetővé, hogy mások gyógyíthatóak, de nincsenek reflektorfényben. Éppen ezért jólesett, hogy miután egy életet ledolgoztam, mások

is észrevették, hogy mindezt milyen eredményesen tettem.

Palkó András az orvosegyetemet Pécsen végezte el. – Azt már akkor tudtam, hogy az operáláshoz nincs meg a szükséges manuális képességem. Először a belgyógyászati klinikán kezdtem dolgozni, de ott sem találtam meg a számításaimat. Aztán belebotlottam a radiológiába, és megtetszett, amit csináltak – annak ellenére, hogy a 70-es években ennek a szakmának nem volt presztízse. Röntgenfelvételeket lehetett készíteni, a legjobbak pedig maximum katéterezhettek. Én mégis úgy láttam, hogy kellően kis szakma ahhoz, hogy messzire lehessen benne jutni.

Végül kiderült, hogy a lehető legjobbkor csatlakozott ehhez a szakmához, hiszen 1980-ban megérkezett az első ultrahang a klinikára, majd a következő tíz évben a CT és az MR. – Nincs más orvosi szakma, ami ilyen tempóban fejlődött volna. Ez persze azt



– Nem vágyok még a nyugdíjas életre – mondja a Batthyány-Strattmann László-díjjal kitüntetett Palkó András professzor. FOTÓ: KUKLIS ISTVÁN

is jelentette, hogy amit az egyetemen tanultam, az már a múzeumba való, és végigtanulhattam az egész pályámat, de szerettem ezt csinálni.

Palkó András éppen húsz

éve dolgozik Szegeden, akkor hívták ide tanszékvezetőnek.

– Nagy váltás volt ez az életben, hiszen a két város két teljesen más világ. Ráadásul 150 ember vezetése volt itt a

feladatom, de jó csapatot kaptam, és sokat segítettek is nekem. Azt gondolom, jól döntöttem, hogy idejöttem.

A professzor két hete már nem tanszékvezető, hiszen be-

töltötte a 65. életévét. – Rossz elengedni a tanszéket, hiszen ez lehetőséget adott, hogy az oktatásban, kutatásban, szakmában is több mindent megvalósíthassak, mint amennyire beosztottként van lehetőség. Ráadásul az utódlás is fájó pont számomra, hiszen mindkét jelölt, aki szóba jöhetett volna, külföldön dolgozik, és nem is akarnak visszajönni. Megfelelő

Nincs más orvosi szakma, ami ilyen tempóban fejlődött volna. Ez persze azt is jelentette, hogy amit az egyetemen tanultam, az már a múzeumba való.

Palkó András radiológus

képesítésű és korú radiológus pedig most nincs is, aki átvehetné a tanszéket, így megbízott vezetője van az intézetnek.

Palkó András még öt évig dolgozhat a klinikán, és azt mondja, ezt ki is használja. – Nem vágyok még a nyugdíjas életre. Nem tudom egyelőre elképzelni magamat, ahogyan fát metszegetek és kutyát sétáltatok. Szívesebben vagyok itt, a munkahelyemen, és teszem, amit az elmúlt negyven évben.